

Joni Toivosen blogi

<http://www.kotimaa24.fi/avoin-kirje-esikoislestadiolaisille-saarnaajille/>

sähköposti: toivonen.je@gmail.com

09.08.2014 21:27 - Joni Toivonen Avoin kirje esikoislestadiolaisille saarnaajille

Hyvät esikoislestadiolaiset saarnaajat Suomessa ja Ruotsissa. Kirjoitan teille nyt avoimen ja julkisen kirjeen siitä syystä, että yksityisiin kirjeisiin ei vastata, enkä tiedä, kuinka Ruotsin Lapin vanhimmille saisi sanomia perille. Tämä siitä huolimatta, että olen yksi teidän paimentehtävänne alle annettu lammas. Syy tähän vaikenemiseen on meille kaikille perin selvä; kysymykseni ja huomautukseni kun ovat olleet opillisia ja vaatineet tuekseen Jumalan sanaa.

Te olette opettaneet ja edelleen opetatte meille esikoislestadiolaisille, että te kaikki olette opissa täydellisen yksimielisiä, teillä on yhteinen ymmärrys ja te lyötte saman naulan kantaan. Tällaiset opetukset te esitätte aina helvetin ja taivaan rajalinjoja vetäessänne. Te vaaditte, autuuden menettämisen uhalla, että koko kuulijakunnan on alistuttava teidän päätöksiinne ja uskottava teidän saarnanne erehtymättömäksi Jumalan sanaksi. Tämän lisäksi tuomitsette teitä vastaan nousevat Jumalaa vastaan nouseviksi. Te tiedätte, että te ette ole yksimielisiä ja kuitenkin sanotte olevanne. Sitä kutsutaan valehteluksi ja valehtelu on synti.

Nyt te olette päättäneet yhteisömme enemmistöltä piilossa, mitään meiltä kysymättä erottausta isiemme kirkosta. Te sanotte, että joka ei seuraa tätä päätöstä, jää vaille Jumalan siunausta. Se kirkko, josta te nyt olette ohjaamassa meitä ulos, on se sama, johon Laestadius kuului. Se on se kirkko, jonka jäsenet ovat kääntäneet Pyhän Raamatun äidinkielellemme, rakentaneet maamme täyteen Herran huoneita, sivistäneet kansamme, rakentaneet yhteiskuntamme, puolustaneet isänmaamme. He ovat kastaneet lapsensa Jeesukseen Kristukseen ja seurakunnan yhteyteen, jakaneet toinen toisillensa Herramme ruumiin ja veren, syntiensä anteeksi antamiseksi. He ovat jokainen sunnuntai julistaneet Jumalan sanoja Herran huoneissa ja viimein haudanneet kuolleensa yhteisiin kirkkomaihin odottamaan ylösnousemuksen aamua. Satoja vuosia on näin toimittu. Vaikka kansa nyt on luopumassa ja kirkko maallistumassa, edelleen näin toimitaan.

Tähän kirkkoon syntyi aikoinaan suuri heräys yhden kirkon paimenen, Lars Levi Laestadiusen, tinkimättömän työn seurauksena, Jumalan armosta ja Hänen voimassaan. Laestadius ja hänen työkumppaninsa näkivät tämän kirkkomme olevan maallistunut ja suurelta osin hengetön. Mutta eivät he siitä eronneet, vaan juuri siitä syystä he pysyivät siinä. He pysyivät kirkkonsa yhteydessä kuolemaansa asti, ja niin tähän päivään asti ovat siinä pysyneet kaikki edesmenneet oikeat Herran palvelijat. He ovat kirkossa taistelleet perkeleen töitä vastaan. He ovat puolustaneet Jumalan sanan ja herätelleet nukkuvia unesta ja Jumala on siunannut sen työn. He eivät kuvittelleet saavansa tähän kuoleman maahan vain pyhien yhteisöä, siitä syystä, että tunsivat oman suuren syntisyytensä.

Mitä teki Luther, jonka seurakunta oli katolinen kirkko? Hänkö perusti oman luostarinsa tai lahkonsa ja siellä luimisteli piilossa muutamien kannattajiensa kanssa? Hänkö kiemurteli kirkkonsa johdon edessä ja yritti vähin äänin livahtaa piiloon? Ei! Hän seisoi julkisesti ja pelkäämättä koko maailmaa vastaan Jumalan sana turvanaan, valmiina antamaan henkensä sen puolesta. Hän uhrasi elämänsä ja käytti kaiken aikansa ja tarmonsaa levittääkseen evankeliumia Jumalan Karitsasta, joka ottaa pois maailman synnin. Hän kirjoitti sanomansa koko maailmalle, niin että meidänkin kirjahyllyissämme on näitä kallisarvoisia selityksiä. Ja niin monin tavoin koko kansamme saa edelleen nauttia hedelmiä uskonpuhdistuksesta.

Niin. Mitä te nyt teette? Te pyyhitte tällä kaikella lattioita! Te, salamyhkäisesti ja ilman perusteluita, yritätte luikahtaa pois vastuustanne ja sulkea itsenne ja ne, jotka olette opettaneet suramaan itseänne, omaan suosioonne. Te olette keksineet, että seurakuntamme kaste ja ehtoollinen eivät enää kelpaa, vaikka ne ovat Lutherin ajoista tänne asti kelvanneet. Te opetatte, että 113 vuotta vanha yhteisömme on Jeesuksen perustama seurakunta ja ainoa pelastustie. Te opetatte teidän kokouksienne olevan erehtymättömiä. Te yritätte piilottaa saarnojanne viemällä niitä salasanojen taakse ja kieltämällä levityksen ja kiellätte arvostelemasta niitä. Te opetatte, että muu maailma joutuu helvettiin, paitsi teille uskolliset. Te varoitatte meitä menemästä kirkkoon ja muiden ihmisten seuraan. Te varoitatte lukemasta Lutheria ja Raamattua. Sanalla sanoen, te toimitte päinvastoin kuin tulisi. Kaiken tämän päälle te kehtaatte sanoa meille, että teillä on täydellinen apostolien ja Kristuksen oppi. Te kehtaatte sanoa, että oppinne on sama kuin Lutherin ja Laestadiuksen.

"Minä olen se hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lammasten edestä. Mutta palkkalainen, joka ei ole paimen ja jonka omia lampaat eivät ole, kun hän näkee suden tulevan, niin hän jättää lampaat ja pakenee; ja susi ryöstää ja hajottaa ne. Hän pakenee, sillä hän on palkattu eikä välitä lampaista." (Joh. 10:11-13)

Jos te luulette, että Jumala maksaa teille palkan tästä vehkeilystä, minä puolestani luulen, että te olette pahasti väärässä.

Jumalan armahdusta itselle ja teille rukoillen.

Joni Toivonen

Joni Toivonen kirjoitti: 13.08.2014 00:03 Kirjeeni todella on osoitettu saarnaajillemme. Se on voimatonta ja heikkoa koiran haukkua niiden perään, jotka hengellisessä ylpeydessä ja ihmispelossa kulkevat yhä syvemmälle ihmisoppeihin. Kysymys ei ole niinkään sakramenteista, eikä kirkosta, vaan hukatusta Jumalan sanasta ja sen ohittamisesta. Lappalaiset ovat päätöksensä tehneet, rahoitus on selvitetty ja sisäpiirissä asiat sovittu. Nyt keskitytään vain pitämään rivit suorina ja kilvoittelemaan uskossa kultaiseen vaikenemiseen, aina siihen asti, että uusi kaunis kirkko on luotu, jossa kirkossa ei ole enää yhtään kaltaistani tahraa ja ryppyä.

On siis turhaa puhua tässä yhteydessä ehtoolisen jakajista. Voisin siihen sen verran kommentoida, että jos enemmän tutkittaisiin, kuka on sovelias ehtoolisvieras, ei jäisi niin paljon aikaa kiistellä siitä, kenen kädet tässä kuoleman maassa ovat kelvollisimmat ehtoolista jakamaan. Taitaisi alkaa tuntua sellaisen tutkimisen perään, että vieläkö tällaiselle syntiselle kuuluu Jumalan armo, ja turha kerskaus olisi suljettu pois.

Osaltaan tähän julkiseen kirjeeseen on syynä se, että saarnaajamme ovat jo ennen yhdessä päättäneet, etteivät vastaa sähköposteihin. Yksi johtavia saarnaajia totesi, ettei edes lue niitä. Kirjeisiinkään ei vastata, yritin sitäkin. Puhelimesta ja kasvotusten mutkitellaan ja varotaan visusti antamasta selviä vastauksia. Ja

minulle oli tätä kirjoittaessa sanomattakin selvää, että mitään vastausta ei tule. Mutta erehtymättömäksi julistautunut hengellinen johtaja on tarkka kunniastaan ja niin ollen luulen, että tällaisia julkisia kirjoituksia siellä luetaan hyvinkin tarkasti. Seurakunnalta he ovat ankarasti kieltäneet kaikenlaisen hengellisen materiaalin lukemisen netissä, erityisesti tällaisten, joissa arvostellaan "siunattua kristillisyyttä". Niinpä kuuliaiset lapset eivät ikinä tule tietämään koko Kotimaa24:stä mitään.

En myöskään odota maailmalta mitään humaaneja lirkutuksia, sillä minulla on sellainen vakaumus ja usko, ettei taivaan aittoihin koota viljaa tasa-arvoa saarnaamalla. Ei tietysti sen paremmin noudattamalla hengellisten korvaankuiskuttelijoiden itse keksittyjä ohjeita, joilla voi kyllä olla hurskas muoto, mutta joiden noudattaminen tapahtuu kuitenkin lihan tyydyttämiseksi. Hurskas toiveeni on, että tästä pienestä räksytyksestä edes joku meidän suureksi kasvaneista saarnaajistamme saisi pienen piston sydämeensä... Saattaa jäädä toiveen tasolle, mutta ei sen pohtiminen ei ole niin olennaista.

Pekka T Väänänen kirjoitti: 14.08.2014 22:50 Kiitos Joni kirjoituksestasi.

On oikein hyvä että olet ottanut asian julkisesti puheeksi. Esikoislestadiolaisten johto on opetuksissaan livennyt luterilaisten tunnustuskirjojen opista, vaikka he ovat itse aiemmin julkisesti sitoutuneet niihin. Ja sellaiset, jotka uskaltavat arvostella näitä erehtymättömiä hurmahenkiä, leimataan noidiksi.

Kesän lapinlähetyksen aikana saarnattiin sanatarkasti näin: "Jos me elämme tottelemattomuudessa ja tottelemattomuudesta, niin pyhässä Raamatussa on kirjoitettu vakavia sanoja. Profeetta sanoo, että se on noituuden synty."

Pauli Selkee kirjoitti: 13.08.2014 14:55 Kiitos, kun kirjoitit avoimen kirjeen. Näin minullekin, joka olen lestadiolaisuuden erikoisuuksista pitkälti tietämätön avautui tämäkin asia. Joitakin kertoja olen ollut vuosia seurakuntatyössä tekemisissä tämän liikkeen ihmisten kanssa. Tärkeä asia, että toit tämän taustalla olevan väärän opin julkisuuteen.

Kristillisyydessä opin tulee olla aina avointa, ja sen perusteita saa tietenkin kysellä, kyseenalaistaa ja arvioida. Normaalisissa luterilaisuudessa esim. on monta sataa sivua kirjoitettu auki opin perusteita. Jokainen voi sieltä katsoa asioita, ja opetusasemassa olevien tulee toki selventää asioita kysyttäessä, siinä määrin kuin se on kohtuullista.

Tarvittaessa opin yksityiskohtia voi tarkentaa muilta ihmisiltä, kirjoista jne. Mutta opin tulee olla periaatteessa julkista. Ja sitä se onkin kaikissa perinteisissä kirkoissa, joissa oppia on myös määritelty aika pitkälle.

Olin aikaisemmin siinä käsityksessä, että vain vanhoillislestadiolaisilla on eksklusiivinen soteriologia eli että he ajattelevat olevansa ainoita taivaaseen pääseviä ihmisiä. Kirjeesi avasi tämän saman opin esikoislestadiolaisten suhteen.

Tuo oppi paljastaa, että kyseessä on vaarallinen lahko. Normaali ja ekumeeninen kristillinen opetus on, että kuka tahansa joka Kristukseen turvaa pelastuu. Taustalla on toki ekumeeninen dogma eli että Kristus on sekä Jumala että ihminen, ja kolminaisuusoppi myös.

Täysin harhaista on sitoa pelastus ehdottomalla tavalla johonkin tiettyyn konkreettiseen yhteisöön, siten että kaikki muut joutuvat kadotukseen. Kuka vaan ja missä ikinä voi pelastua, kun sanoma Kristuksesta koskettaa häntä.

Toivottavasti piispat tarttuvat tähän esikoislestadiolaisen erikoisopin vakaviin ongelmiin. Näin he pelastaisivat lampaat raatelevien susien hampaista.

Risto Laine kirjoitti: 13.08.2014 21:11 "Mitä teki Luther, jonka seurakunta oli katolinen kirkko? Hänkö perusti oman luostarinsa tai lahkonsa..."

Taisi hän irrottautua Katolilaisuudesta ja perusti protestanttisen ev.lut kirkon. Rooman kirkko ei katsonut kovin suopein tätä menoa ja leimasi heidät pakanoiksi, noidiksi jne. Raamatun kääntäjiä kidutettiin ja taidettiin muutama ihmisgrillikin sytyttää.

Joni Toivonen kirjoitti: 14.08.2014 09:29 Ai Luther sellaisen perusti?

Nyt ollaan irrottautumassa luterilaisuudesta, sellaista lienee vaikea perustella Lutherilla, jos sellaista tarkoittit, Risto Laine. Vainottu on tässä maailmassa milloin ketäkin. Raamattu puhuu vainosta Jeesuksen nimen tähden. Sillä vainolla ei liene paljoakaan tekemistä esikoisuuden johdon koplauksen kanssa, jos sellaista tarkoittit.

Risto Laine kirjoitti: 14.08.2014 21:32 Protestanit eli kuten meillä kotoisasti kutsutaan ev.lut irtaantui äiti kirkosta, siis katolisesta kirkosta. Kyse taitaa olla joskin samanlaisesta ilmiöstä nykyään. Nykyinen kirkko, jossa enemmistö on liberaaleja, ovat ihan julkisesti vainonneet perinteiseen kristillisyyden uskovia. Vainoksi voidaan luetella henkinen väkivalta esim. haukkumalla fundis, taantumuksellinen, homofoobikko, Islamfoobikko jne. En yhtään ihmettele, että kirkossa ja herätysliikkeissä käy jako, kuten keskiajalla.

Yrjö Sahama kirjoitti: 14.08.2014 17:51 Toivon hartaasti, että esikoislestadiolaisuuden johtavat veljet ottavat varteen Joni Toivosen kieltämättä varsin tiukkasävyisen kritiikin. Kristuksen asialle on aina tappioksi, jos kirkko menettää niitä jäseniä, jotka ottavat uskon tosissaan.

Lauri Lahtinen kirjoitti: 15.08.2014 08:27 Haluaisin kirjoittaa avoimen kirjeen tämän foorumin lukijoille. Siinä olisi kysymys: Miten hengellistä kenttää voidaan hoitaa hengellisesti nykyisessä tilanteessa?

Muoin on televisiossa ohjelma, jonka lopussa sanottiin: Alastomassa kaupungissa on 8000 tarinaa ja tämä oli yksi niistä, tai jotain sinnepäin. Kirkossamme on ainakin se 8000 tarinaa ja, kun siitä edetään eri porukoihin taitaa löytyä joka porukasta samantapaisia tarinoita. Jossain virressä sanotaan jotenkin näin: Käsien et hallitse vaatimuksella... Olisiko nyt niin, että sanat joita lausutaan ovat vain hurskaita toiveita. Rakkaudesta, laupeudesta, itsensä hillitsemisestä eli sanalla sanoen Hengen hedelmästä. Me tiedämme

paljon asioita, me tiedämme, että Pyhä Henki on Jumala, joka toimii Isän ja Pojan valtuutuksella. Onko Hänellä Kaikkivaltiaan asema kirkossa ja herätysliikkeissä?

Kun maailmassa ratkaistaan asioita voimapolitiikalla, niin onko maailman malli sovellettavissa hengelliseen kenttään. Koviten huutava on oikeassa? Kun siis demokratia on alentanut auktoriteetit ja sen me hyvin muistamme, joka tahtoo olla suurin olkoon kaikkien ovimatto? Ei ole hääviä olla joku saarnaaja nykyisin. Helposti tulee sellainen olo, että me vaadimme tätä ja tuota. Kun ei ole taitoa, ei voimaa eikä rakkautta paljonkaan, niin saarnaajaparka menee kuin siili, piikkipalloksi, johon ei voi koskea. Sitten on ollut nerokasta päättää: Emme keskustele, emmekä vastaa kenellekkään mitään, niin emme joudu likaamaan käsiämme. teemme vain vuorollamme työmme ja sillä sipuli. Olisiko päässyt joukkoon palkkapaimenen mentaliteettia?

Per-Olof Moberg kirjoitti: 15.08.2014 13:58 Haluamatta hämmentää tai olla puuttumatta jonkin liikkeen sisäiseen elämään totean, että ehkä esikoislestadiolaisten olisi ollut hyvä kannustaa omia nuoria miehiä opiskelemaan myös telogisessa tiedekunnassa tarkoituksenaan pappisvirkaan äyrkiminen. Ns "omien pappien" puuttuminen tai ainakin vähäisyys on varmasti yksi selitys syntyneeseen surulliseen tilanteeseen.

Lauri Lahtinen kirjoitti: 15.08.2014 15:24 Se voi olla selitys, mutta ei ratkaisu ongelmaan. Papiksi kouluttautumista ei ole pidetty arvossa tässä maallikkovetoisessa liikkeessä. Syitä en tarkoin tunne, kun en ole pappi, mutta olen ollut havaitsevinani, että teologinen tiedekunta on varmin tie katsomoon. Ei kenttäpelaajaksi siten ole tie auki.

Kalle Nurminen kirjoitti: 15.08.2014 20:00 Vaikea olisi kuvitella, (joskin suotavaa) että vanhimmat ottaisivat askeleen taaksepäin ja luopuisivat tavoitteestaan. 15 vuotta, noin osimoilleen, tätä asiaa on käännetty ja väännetty. On ollut nähtävillä siis jo hyvän aikaa se, että ruotsin mallia ajetaan täälläkin väkisin läpi. No nyt on tavoitteeseen päästy! Valitettavinta koko asiassa on se, että kyse on vallasta ja armottomuudesta! Ulkoistamisen aikakaudella on herätysliikkeelle tullut tarve ulkoistaa pahuus! Se on tällä hetkellä suomen kirkko ja kirkon maallistuminen. Roskan näkee kaverin silmässä vaan eipä malkaa omassaan.

Unto Räsänen kirjoitti: 16.08.2014 21:51 Luther ei tiettävästi eronnut kirkosta vaan hänet erotettiin, ja julistettiin kirkonkiroukseen teesien naulaamisen jälkeen. Ehkä joku muistaa tarkemmin?

jorma ojala 20.08.2014 14:42

Luther ei koskaan eronnut katolisesta kirkosta, olen minäkin ymmärtänyt. Se on eri juttu, jos siteet ja yhteydet katkesivat.

Matti Aaltonen kirjoitti: 18.08.2014 11:45 Taidetaan päästä lähemmäs asiaa. Kysymys ei kuulu "papit vai maallikot", ei myöskään "eronnut vai erotettu". Kysymys on herätysliikkeen päätöksenteosta ja niiden perusteista, "johdon päätös vai seurakunnan päätös". Salattu valmistelu, puhumattomuus, vai avoin

keskustelu ennen päätöstä. Nyt päätös ammuttiin Paksulla Bertalla keskelle seurakuntaa sillä varauksella, että se, joka väistää ammuksen ja sirpaleetkin, on ampujaa vastaan.

Lauri Lahtinen kirjoitti: 18.08.2014 18:49 Kyllä kai asiat ovat ajatut sellaiseen nahniukkaan, että järkevää ratkaisua ei ole niin, että kaikki säilyttäisivät kasvonsa edes osittain. Täytyy sanoa, että kiivautta on, mutta taidossa on toivomisen varaa.

jorma ojala 20.08.2014 14:46

Esikoislestadiolaisuuden kriisi voi laueta vain silloin, kun sen johtajat itse alistavat opetuksensa, menettelytapansa ja käsityksensä Jumalan ilmoituksesta apostoliselle pohjalle. Inhimillisesti katsoen se näyttää olevan mahdotonta. He ovat tahtomattaan oman liikkeensä tradition vankeja. Rooman kirkon ongelmat toistuvat miniatyyrikoossa.

Matti Aaltonen 21.08.2014 18:55

Tunteet täällä vaihtuu, haihtuu. Jäljellä on raskas ja alakuloinen mieli. Vaikka en voikaan olla enää esikoinen, pidän sitä, mikä siinä liikkeessä on hyvää, todella hyvänä. En kestänyt Lapin neuvoja pysyä kaukana kirkostani. Onneksi esikoisissa on melkoinen joukko, ehkä enemmistö niitä, jotka eivät halua olla toisten vietävissä. Siunausta ja voimaa teille!

Lauri Lahtinen 22.08.2014 11:35

Aamen Matti! Vaikka olen siellä missä olen, en voi demonispoida sitä suurta osaa elämästäni, joka kului siinä yhteydessä. En voi tehdä sitä monen muunkaan seurakunnan kohdalla, koska monet tunnustavat Apostolisen tunnustuksen ja siinä olisi ihan hyvä pohja rakentaa aitoa yhteyttä.